

Tadeusz Florentyn TOMANOWSKI urodził się 29 października 1883 r. we Włodzimierzu Wołyńskim. W 1910 r. ukończył uniwersyteckie studia prawa. Pracował jako adwokat. W 1915 r. wstąpił do Straży Obywatelskiej w Warszawie, podczas I wojny światowej sprawował stanowisko sekretarza w Okręgu VII Wolskim przy ul. Chłodnej 11 w Warszawie. Następnie wstąpił do Milicji Miejskiej w Warszawie. Od 1916 r. pełnił funkcję komisarza IX komisariatu, następnie 1 czerwca 1918 r. został mianowany pełniącym obowiązki kierownika sekcji III Milicji Miejskiej.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wstąpił do Policji Państwowej i w 1919 r. został mianowany inspektorem. Od 2 sierpnia 1919 r. do 1 kwietnia 1922 r. sprawował stanowisko komendanta Okręgu IV Lubelskiego Policji Państwowej. Pozostawił po sobie w Lublinie jak najlepsze wrażenie wśród prasy, społeczeństwa i podwładnych. Następnie otrzymał stanowisko komendanta I Okręgu Warszawskiego – od kwietnia 1922 r. do 8 października 1934 r. 2 maja 1923 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Otrzymał Złoty Krzyż Zasługi w 1930 r., z dniem 31 października 1934 r. przeniesiony w stan nieczynny – zwolniony z Policji Państwowej ze względu na przejście do pracy w Ministerstwie Komunikacji. Podczas okupacji mieszkał z żoną Marią Tomanowską w Warszawie przy ul. Żurawiej 17. Ten adres zamieszkania potwierdzony został przez Zdzisława Śliwińskiego, który przebywał u państwa Tomanowskich w czasie Powstania Warszawskiego. We wrześniu 1944 r. w budynek trafił pocisk, który uszkodził część budynku, ale państwu Tomanowskim nic się nie stało. Pan Tadeusz Tomanowski był świadkiem wkroczenia Armii Czerwonej do Częstochowy (styczeń 1945 r.).

Po II wojnie światowej mieszkał w Rybniku przy ul. Kościuszki 64. Nie wiadomo, kiedy dokładnie państwo Tomanowscy trafili do Rybnika, ale kalendarium miasta podaje, że pani Maria Tomanowska w październiku 1945 r. była jednym z 4 nauczycieli szkoły muzycznej im. Ignacego Paderewskiego (następnie szkoła Szafranków). Od 1 września 1947 r. był dochodzącym, a od 1950 r. etatowym nauczycielem języka rosyjskiego w tamtejszej Szkole Przemysłowej, która następnie została przekształcona w Technikum Górnicze, obecnie Zespół Szkół Technicznych w Rybniku, ul. Kościuszki 5.

W 1954 r. po śmierci żony Marii Tomanowskiej mieszkał niedaleko szkoły w służbowej kawalerce przy ul. Białych w Rybniku. Tadeusz Tomanowski pracował w szkole do ok. 1965 r., o czym świadczą fotografie ze szkolnej kroniki i pamiątkowe tablo absolwentów. Około 1966 r. przeniósł się do domu opieki dla seniorów w Cieszynie lub Bielsku-Białej. Zmarł 11 lutego 1970 r. w wieku 87 lat w Brzezinach Śląskich (dzielnica Piekar Śląskich). Uroczystości pogrzebowe zorganizowane przez Dyрекcję Technikum Górniczego odbyły się w Rybniku. Państwo Tomanowscy byli bezdzietni, nieznaną są żadne osoby spokrewnione z nimi. Z informacji uzyskanych od zaprzyjaźnionych nauczycieli, z którymi pracował, wiemy, że przed I wojną przebywał w Odessie – ZSRR, był prawnikiem, pełnił wysokie funkcje w czasach II Rzeczypospolitej. Był człowiekiem z klasą, zawsze elegancki, pogodny, życzliwy i towarzyski. Ponadto był muzykalny,

pięknie i chętnie śpiewał, np. arię Jontka z opery „Halka” S. Moniuszki. Bardzo pozytywnie i serdecznie wspominają go także byli uczniowie.

W ramach obchodów 100-lecia powołania Policji Państwowej insp. Tadeusz Tomanowski został wybrany na patrona lubelskiego garnizonu Policji. 3 grudnia 2018 r. odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej na ścianie frontowej budynku Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie przy ul. Narutowicza 73.

opracował: Zbigniew Skrzypek

